

збільшення об'ємів бюджетного фінансування капітального будівництва крупних інфраструктурних об'єктів; створення умов для залучення довгострокових кредитів комерційних банків, впорядкування діяльності інвестиційних і інноваційних фондів; збільшення інвестиційних ресурсів, які формуються на фондовому ринку і за рахунок заощаджень населення; введення економічного механізму страхування ризиків внутрішніх і зовнішніх інвестицій; утворення відповідних інститутів по питанням інтеграції промислового і банківського капіталу мобілізації засобів під ефективні інвестиційні проекти в пріоритетні галузі економіки.

Сухова В.С.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Система управління сферою освіти України знаходиться у процесі свого вдосконалення, становлення на нових, демократичних засадах. Актуальними завданнями стосовно цього процесу залишаються зміцнення наданих державі регулюючих функцій, підвищення автономії навчальних закладів та реальне включення інших суб'єктів у процес керівництва галузю. Здійснення цих важливих стратегічних завдань з одночасним посиленням взаємних зв'язків і взаємодії основних партнерів (держави, громадськості, приватного сектору, керівництва навчальних закладів) дасть змогу активізувати всі складові освітнього процесу, задіяти не тільки важелі формальної системи освіти, а і включити всі ті, що визначають поняття освіти у найширокому сенсі: вплив спільноти, сім'ї, середовища на особистість, яка здобуває освіту. Підвищення ефективності функціонування освітньої галузі потребує також серйозного посилення відповідальності за результати своєї діяльності, гнучкості й адаптивності навчальних закладів щодо мінливих умов ринку праці, конкурентності та ін.

Роль держави залишається вирішальною у сфері освіти, саме держава за допомогою не тільки прямого контролю, а й непрямих методів економічного, правового, організаційного впливу має достатні можливості визначати довгочасну стратегію розвитку цієї галузі, тим самим забезпечувати збереження і примноження національного потенціалу освіти України.

Державне фінансування, що залишається основним джерелом фінансових ресурсів освіти, характеризується ускладненням і потребує подальшого вдосконалення через упровадження гнучких стимулюючих методів та форм фінансування. Актуальною проблемою виступає не тільки вдосконалення нормативного підходу до фінансування освіти, а й впровадження елементів фінансування, орієнтованого на кінцеві результати діяльності. Саме такий підхід зможе допомогти поєднати, з одного боку, гарантування державою певного рівня фінансування, а з іншого - стимулювати зацікавленість і посилювати відповідальність навчальних закладів за результати своєї діяльності.

Надзвичайно важливим при цьому виступає підтвердження державою особливого статусу освіти в суспільстві, визнання її в якості сфери, де домінуючою силою мають бути не ринкові фактори, а суспільні, державні, національні. Приватизація має проводитися особливо обережно в освіті. Поширення приватного сектору освіти хоча і є реальністю сучасного світу, але майже повсюдно здійснюється при провідній участі держави в розвитку освіти. Тільки за умови визнання надзвичайно важливого суспільного значення наша національна система освіти зможе зберегти і примножити свій духовний потенціал.

Швидке досягнення Україною політичного, економічного, соціального, духовного успіху можливе лише на основі реформ, постійних якісних змін в інститутах і культурі, заснованих на негайному та ефективному запровадженні обширного комплексу інновацій та нововведень.

Сучасні тенденції розвитку України та її переходу до інформаційного суспільства висувають на одне із чільних місць за своєю значущістю науку про інформаційні процеси та їхні суспільно-трансформуючі ролі. Інформатика стає не просто спеціальною наукою, а збуває дійового статусу вузлової своєрідної пізнавальної галузі базових структурних елементів сучасної науки. Її категорії та поняття хоч уже і увійшли до наукового обігу, проте вимагають поглибленого, світоглядно-методологічного аналізу з позиції соціальної філософії.

Відмінною рисою сучасного етапу розвитку суспільства є виникнення та стрімке розширення інформаційного ринку - ринку знань та засобів їх переробки і використання. Важливо чіткіше визначити аспекти, межі, структури ринку знань, виробити методичні підходи до формування інформаційного менеджменту і маркетингу.

Розвиток інформаційного ринку є ключовим фактором інтелектуалізації як основи широкомасштабних соціальних перетворень сучасного рівня. У свою чергу, інформаційний маркетинг створює реальні умови побудови інформаційного суспільства.

Для України актуальним і злосудним завданням є врахування світового досвіду.

Зокрема йдеться про:

- присвоєння на практичному рівні моральних цінностей, до переліку
- яких входить повага до прав людини, парламентської демократії, толерантність, повага до чужої думки, солідарність, любов до ближнього, відкидання примітивного егоїзму і споживацького ставлення до життя, почуття відповідальності й дотримання обов'язку, надійність у діяльності, відкритість до інших культур, рас і континентів;
- формування навичок спілкування і взаємодії з іншими особами й партнерами;
- набування практичних умінь розв'язування різноманітних проблем (логічного і критичного способу міркування, ясно-го розуміння і розпізнавання головних аспектів проблем, організації дії для їх вирішення, формулювання результатів точним і зрозумілим способом тощо);
- автономності у праці за умови вміння працювати в команді;
- збирання, нагородження і селекції інформації, її поглибленого аналізу і вивчення за збереження мотивації до свідомого навчання упродовж усього життя;
- формування багатогранної уяви і використання її у креативній та інноваційній діяльності;
- гнучкості, психічної стійкості і готовності до нових ситуацій; діяльності у незвичних умовах.

Входження нашої країни до європейської і світової спільноти неможливе без наближення своєї системи освіти до середніх загальнонавчальних умов функціонування освітньої галузі. Разом з тим, поряд із намаганням досягти уніфікованості та стандартизації освітніх послуг необхідно підтримувати лінію на збереження національного обличчя і неповторності вітчизняної системи освіти, позитивного досвіду, набутого століттями цивілізаційного поступу.